

דף כב.

יור"ד סימן מה סעיף יא עין משפט א.

יא. יב. שולח אדם ירך לנכרי וגיד הנשה בתוכה בין שלמה בין התוכה, אבל אם נותנה לגוי בפני ישראל **ר** ואומר לו שהיא כשרה לא יתן אותה לתוך אלא א"כ נטל גידה.

יור"ד סימן מה סעיף ט עין משפט ב.

ט. י. גופו של גיד אינו אלא עצם שאין בו טעם וاعפ"כ אסור תורה, لكن אינו אסור תערובתו בפליטתו, אבל הקונקנות והשומן יש בהם טעם ואסורין תערובתן בפליטתן.

יור"ד סימן מה סעיף י עין משפט ד.

ו. יא. גיד הנשה מותר בהנאה **ר**.

דף כב:

יור"ד סימן רצד סעיף א עין משפט ד.

א. הנוטע עצם מאכל מונה לו ג' שנים מעת נתיעתו **ש**, וכל הפירות שייהיו בו בתוך ג' הshנים אסורים בהנאה לעולם **ר**. בין עיקר הפרי

ק. וא"כ לשיטה זו מותר למכור להם נבלות וטריפות אפי' בפני ישראל, ואפי' בסתם כיוון שאינו אומר לו שהיא כשרה והם רבים וכן עמא דבר. אף החיים אותן כ"ג. אבל אם נותנה לו שלא בפני ישראל גם בגין הנשה בתוכו מותר.

ר. דגид הנשה מותר בהנאה, ויש אוסרין גיד להנאה, וסימן הב"י וטוב להזהר, וכ"כ הב"ח. מיהו שומן של גיד לכ"ו מותר בהנאה. ואין לתמוה על מה שמוכרין לעכו"ם מה שמנקרים ובתוכו גיד הנשה ד"ל דהゴי אינו נותן מעות אלא על דבר שיש בו טעם. אף החיים אותן כ"ב מהתוס' חולין צ"ט ע"ב.

ש. מירושלמי פ"ק דערלה.

ת. מקידושין נ"ו ע"ב, דין לה פדיון כמו בנטע רבעי.

בין הגרעינים בין הקליפות **א** כגון קליפות אגוזים ורימוניים.
ב. התמרים שאינם מתבשלים והענבים שלקו ואינם נוגרים בבישולם כולם חיבים בערלה, אבל פטורים מרבעי **ב**.
 ויש מי שאוסר **ג** תמרים שאינם מתבשלים גם ברבעי.

יור"ד פימן רצד מעיף כה

עין משפט ה.

כה. **לד.** הנוטע בתוך שלו לצורך רביהם **ד** חייב בערלה.

- א.** ממשנה ח' פ"ק דערלה דדרשין "את" פריו את הטפל לפרי.
- ב.** שלגביה ערלה כתיב "את פרי" ודדרשין את לרבות הטפל לפרי אבל לגבי רביעי לא כתיב "את" רק "פרי" בלבד. ש"ך ס"ק ד'. וצ"ע בסעיף י"ב לקמן מדוע מותר ליטע ענף ערלה.
- ג.** לדעת הרמב"ם שפי' הנובלות כולן אסורות/dr"ל בערלה ורביעי ובאשר ובנזיר. באර הגולה. וכותב הש"ך בס"ק ה' דנראה עיקר כדעה זו ודברי המחבר ברורים ושלא דעתה הב"ח שהשיג עלי.
- ד.** ממשנה ב' פ"ק דערלה וכת"ק.